

Sv. Alberta draudzes ziņas

2012. gada oktobris * Nr. 52

Dārgie draudzes ticīgie!

Oktobra mēnesī mēs pieminam daudzus Dieva svētos, kas bija skaisti savā dzīvē un svētuma pieredzē. Svētā Terēze no Bērna Jēzus parādīja “Kādas dvēseles stāstā” šo “mazo taciņu” - ikdienas darbu veikšanu ar labu (jebšu izcilu) nodomu pat tad, ja šie darbi

ir necili cilvēku priekšā. Pieminam arī svēto Francisku no Asīzes, kurš, būdams labs Kristus sekotājs, tomēr nebija svešs un nesasniedzams tā laika cilvēkiem. Visā savā vienkāršībā viņš dievbijību neizmantoja savu interešu labā, bet gan palīdzēja citiem kļūt līdzīgākiem Kristum. Tāpat atceramies svēto Terēzi no Avilas, kura savā dzīvesstāstā atklāj mums katra cilvēka dvēseles un sirds neizpētītos plašumus un dziļumus, no kuriem mums nav jābaidās, ja gribam zināt, kas mēs patiesībā esam un ko Dievs mums ir paredzējis. Savukārt 22. oktobrī pieminēsim svētīgo pāvestu Jāni Pāvilu II – mums visiem

ļoti zināmu cilvēku, kuru viņa dzīves laikā daži no mums varēja arī sastapt. Viņa mācība iespaidos daudzus cilvēkus un pat paaudzes. Esot Polijā, savā dzimtenē, viņš runāja: “**Nebaidieties plaši savas dzīves durvis atvērt Kristum!**” Pāvesta mācība par cilvēka personas cieņu un aicinājumu ir tā, kas

mani personīgi uzrunā vēl šodien. Šodienas cilvēkam no jauna un steidzami ir jāatrod savas dzīves patiesā jēga (jebšu Dieva bērna identitāte Kristū), lai viņš nedzīvo-

tu savā izdomātā 'matriksā'. Novēlu jums lasīt un izdzīvot daudzu svēto dzīvesstāstus un šo oktobra mēnesi padarīt patiešām bagātu.

Prāvests t. Krišjānis

SVĒTAIS FRANCISKS UN KAĶIS

Porcjunkulā rudenī vienmēr bija daudz darba. Vajadzēja sagatavot malku apkurei. Tāpēc brāļi no mežiem nesa malku, sevišķi žagarus. Tajos laikos meži vēl bija lieli un Porcjunkulas kapela likās kā maza saliņa jūrā, apkārt kurai klusumā paslēpās pavisam maziņas mazāko brāļu teltis.

Jau tuvojās vakars, bet darba vēl bija ļoti daudz.

- "Ak, mans Dievs! Es redzu, ka nepaspēšu pabeigt šo darbu šodien." Francisks nopūtās, iztaisoja nogurušo muguru un paskatījās uz saules pusi. "Saule, manu brālīt', arī tu gribi likties uz auss". Īstenībā, saule sūtīja jau pēdējos starus šai dienai.

Tad Francisks, kas vienmēr un nemitīgi lūdzās, paskatījās uz kapelu un pasmaidīja. "Kad es pabeigšu savu darbu, iešu uz turieni pie Krustāsistā... Jā, Krusta pakājē atgūšu spēkus nākamai dienai, nākamajiem darbiem."

Francisks atkal ķērās pie darba. Savā sirdī viņš lūdzās, domās jau bija kapelā, bet rokām vajadzēja vēl centīgi strādāt. "Varbūt šo-

dien jau pietiek darba? Es esmu jau noguris, vai tad man pietiks spēka lai lūgtos?" Tādas un līdzīgas domas aizvien biežāk un biežāk nāca Franciskam galvā.

Pēkšņi pie Franciska atnāca kaķis, vienkāršs pelēks kaķis. Viņš piederēja kaimiņiem, kuri dzīvoja netālu mežā. Šis kaķis gandrīz katru dienu uz savām medībām devās tieši garām brāļu franciskāņu 'klosterim'. Francisks paskatījās, pasmaidīja un pēc brīža jau turpināja darbu.

"Jā...", vēlreiz pasmaidīja Francisks, "šo kaķi es pirms pāris dienām esmu izglābis, kad cits melns liels runcis viņu uzdzina koka galotnē, un tur šis nabadziņš sēdēja un skaļā balsī ņaudēja uz visām pusēm, saukdams palīdzību. Jā..., kad mēs esam tādā bezizejas situācijā un skaļi un nemitīgi saucam pēc Dieva palīdzības, Viņš pats nāk, lai mūs izglābtu..."

Bet šoreiz kaķis negāja garām tā kā vienmēr. Lūk, viņš uzkāpa uz lielās malkas kaudzes un uzmanīgi vēroja Francisku. Bet viņš darīja ne tikai to. Kaķis sāka skaļā

balsī ņaudēt, skatīdamies Franciskam acīs. Kad Francisks gāja drusciņ attālāk pēc malkas, kaķis gāja līdzī. Un skatījās Franciskam acīs, un nepārstāja ņaudēt.

- “Ko viņš grib? Liekas, ka viņš atnāca tieši pie manis. Varbūt viņš grib man pateikties par to, ka es viņam palīdzēju? Labs kaķis! Paldies, brāl’, par tavu paldies!”

Bet kaķis turpināja savu ņaudēšanu.

- “Hm, varbūt Dievs šo kaķi pie manis sūtīja, lai man kaut ko pateiktu?”

Francisks salika rokas, pārkrustījās un sāka lūgties ar šādiem vārdiem: “Mans Dievs, Tu esi labs un tikai Tu esi labs, Tu esi labuma avots un visa labuma avots. Tu esi radījis arī šo kaķi, caur kuru Tu, Vislabais Tēvs, vēlies man kaut ko pateikt. Bet es nesaprotu, jo es esmu tikai nabaga grēcinieks...”

Francisks paskatījās uz ņaudošo kaķi, uz malku, padomāja par nepabeigto darbu, nopūtās un teica: “Mans Dievs, vai Tu gribi, lai es jau tagad beigtu strādāt un ietu lūgties kapelā?”

Kā atbilde bija ... klusums. Kaķis beidza ņaudēt, vēlreiz vērīgi paskatījās Franciskam acīs, pagriezta muguru un lēni aizskrēja.

“Mans Dievs, es Tev pateicos, par šo brāli kaķi, bet sevišķi par to, ka Tu ikkatru brīdi rūpējies par visām Tavām radībām, arī par mani, grēcinieku. Tagad es sapratu, ka mana vieta ir Tava Dēla Krusta pakājē. No turienes es izeju, ar Tava Dēla Krustu sirdī es eju un pie Jēzus Kristus Krusta es nāku atpakaļ. Āmen.”

Francisks pārkrustījās un mierīgs un laimīgs devās uz kapeli.

no itāļu valodas tulkoja

br. Staņislavs Kovaļskis OFM Cap

(turpinājums)

Veids kā Dievs tevi uzrunā

Man personīgi ļoti „satricinošs” bija kāds sprediķis, kuru dzirdēju 90.-to gadu sākumā. Sludinātājs bija jezuītu tēvs J. Kozlovskis, kurš celebrēja iknedēļas draudzes Sv. Misi bērniem svētdienā. Bērni, protams, bija liela entuziasma pilni, kad viņš tiem jautāja, vai viņi jau ir atklājuši „veidu kā Dievs viņus uzrunā”. Viņi cēla rociņas augšā un skaļi sauca, bet bija redzams, ka neviens no viņiem neko nesaprata, par ko runāja sprediķotājs. To apstiprināja viņu atbildes. Tomēr man, kas sēdēju baznīcas aizmugurē un klausījos šajos jautājumos, tā bija atklāsmē!!! Es sev sāku uzdot jautājumu, vai es zinu, kā mani uzrunā Dievs. Un no tā brīža šis jautājums manī ir ļoti stipri klātesošs. Šķietami neizdevies sprediķis bērniem man kļuva par vienu no vissvarīgākajiem, kurš atstāja manī dziļas pēdas. Man ir jāatklāj, kā Dievs mani uzrunā!!!

Pūles palikt uzticīgam

Otrs iebildums ir sekojošs: individuālajai lūgšanai vajag palikt uzticīgam. Tas, ka Kungs uzrunā mani – mazu, vienkāršu cilvēku noteikti ir žēlastība. Bet man ir jādod Viņam telpa, lai kaut ko va-

rētu sadzirdēt. Izskatās, ka visu laiku notiek cīņa par to, lai kristieti izsistu no viņa sarunas ar Dievu vaigu vaigā. Un šeit nav runa par nezin kādiem garīgiem uzbrukumiem. Esmu pārliecināts, ka ir cilvēki, kuri demonizē realitāti šajā uzskatā. Manā gadījumā pašā sākumā grūtības pastāvēja tajā, ka tam vajadzēja notikt regulāri un katru dienu. Jau pati doma radīja manī negatīvas emocijas. Kā jauns students, dzīvības pilns un dzīvojošs akadēmijas kopmītnēs (tas ir „brīvības oāzē”) var sev uzlikt šādu stingrību dienas beigās veselu stundu veltīt Dievam (jo uz vienu stundu sarunāju tikšanos ar Kungu)? Bija taču mācības, tusiņi, tikšanās ar cilvēkiem, bridža spēlēšana līdz vēlai naktij un daudzas citas svarīgas lietas. Kā pēc šī visa es varu vēl regulāri lūgties, ja jaunības raksturīgākā īpašība ir... neregularitāte? Bet, neskatoties uz visu, es iesāku un, kad jau iesāku, tad tas izrādījās iespējams. Vēlāk gan pa-

rādījās nemiera pilns jautājums, kādā veidā man ir jālūdzas. Ir taču tik daudz lūgšanu veidu, par kuriem esmu klausījies tik daudz labu mācību. Bet es šīs stundas laikā ar Dievu nebiju spējīgs to visu aizskart, kaut tas neapšaubāmi bija labs. Tad man palīgā atnāca jau agrāk pieminētais sprediķis ar norādījumu: "Izvēlies tādu lūgšanas formu, kurā sadzirdēsi Dievu, kas tevi uzrunā!" Un tad es sapratu, ka vajag koncentrēties uz Bībeli, bet pēc tam klāt vēl nāca ignāciskā veida sirdsapziņas izmeklēšana. Šie divi elementi ir palikuši pastāvīgi līdz šodienai, kaut visi citi pakļāvās un pakļaujas izmaiņām. Vēlāk garīga uzbrukuma moments bija tikšanās ar kādu uzbāzīgu sievieti, kura cītīgi mani gribēja pārliecināt par Rožukroni. Neskatoties uz mēģinājumiem, es sevi tajā neatradu, bet, no otras puses, klausījos atkārtotā neatlaidībā, kas formulējās līdz tēzei, ka bez Rožukrona es vispār nebūšu spējīgs Dievam izlūgt kādu žēlastību. Tas manā garīgajā dzīvē uz ilgu laiku ie-

viesa nopietnu apjukumu. Es nešaubos, ka šī persona vēlējās tikai labu, taču savu misijas uzcītību izmantoja ne pārāk trāpīgi. Nākamais pavērsiens bija laulības, atkal kaut kas labs. Es satiku personu, kas ticēja Dievam un lūdzās, bet... savādāk nekā es. Un vajadzēja kaut kā kopā 'saspēlēties'. Un bez tā visa apvienot lūgšanu dzīvi ar... laulāto dzīvi. Tagad jau vakari un laiks pirms gulētiešanas izskatījās savādāk. Tas izrādījās liels izaicinājums, ar kuru noteikti cīnās daudzi laulātie pāri, jo īpaši jaunie, ar nelielu stāžu. Kad vēl papildus klāt nāca bērni, tad laika palika vēl mazāk. Tas viss parāda, ka katra cilvēka viens-pret-vienu ar Dievu vienmēr ir apdraudēts! Un palikt uzticīgam, kas attiecas uz norunāto lūgšanu laiku, ir nopietns izaicinājums. Ir viegli no tā atkāpties vienreiz, pēc tam otru reizi, bet pēc tam to izdarīt ir tik viegli. Toties atgriezties pie tā atpakaļ vienmēr maksā daudz vairāk – tā ir nopietna piepūle. Pēc katra paklupiena vai kritiena man atgriezties ar katru nākamo reizi bija grūtāk nekā pirms tam.

Ceļš atpakaļ

Bet tagad, atgriežoties pie personām, kurām ir grūtības, pārspilējums būtu apgalvot, ka personīgās lūgšanas trūkums vai zināma nespēja šajā ziņā būtu galvenais viņu

grūtību iemesls. Noteikti nē. Toties fakts ir tas, ka tās neuzņēmās soļus, lai no šīm sev grūtajām situācijām izietu, un tās jau ir reālas problēmas. Savukārt izejas ceļu neviens uzticības cienīgs neparādīja vai arī neviens šo *Kādu*, kas bija spējīgs pateikt priekšā risinājumu, neklausījās. Bet tie taču bija cilvēki no Atjaunotnes, kuri uzņēmās garīgo dzīvi!

Bēgšana no dzīves

Beigās ir vērts pieminēt vēl vienas lamatas. Svarīgi ir atcerēties, ka lajs nedrīkst pārspīlēt ar laiku, kuru velta lūgšanai. Varbūt kādam tā ir apvainojoša tēze, jo kas gan var būt skaistāks par būšanu „Visuvarenā ēnā” (Ps 91,1). Bet, ja kāds ir izvēlējis laja dzīvi, tas nozīmē, ka viņš ir radīts dzīvei šajā pasaulē nevis blakus tai. Viņš

ir aicināts uz aktivitāti un darbību. Daži nepiemērotā veidā interpretē stāstu par Mariju, kura „izvēlējās sev labāko daļu” un Martu, kura nopulējās, lai apkalpotu viesus (Lk 10, 38-42). Nozīmētos pienākumus vajag izpildīt nevis 'bēgt' no tiem, sakot, ka man vajag palūgties, tas ir, izdarīt kaut ko svarīgāku un labāku. Ja vecāki bērniem nesasmērēs maizītes līdzī uz skolu, nepārbaudīs, vai viņi ir izpildījuši mājas darbus un nesalāpīs caurumus biksēs, tad bērni staigās badā un pamesti novārtā. Un tā būs attiecīga liecība par vecākiem, kas taču 'tik daudz lūdzas'.

Darjušs Jeziornijs /Dariusz

Jeziorny/

no poļu valodas tulkoja Marika

DRAUDZES AKTIVITĀTES

Sv. Mise par pirms dzimšanas mirušo bērnu ģimeņu dzimtas ciltskoka dziedināšanu un atbrīvošanu – Aizlūgums notiek

to ģimeņu nodomā, kuru bērniņi ir apbedīti Dvēseļu dārzā, kā arī to ģimeņu nodomā, par kurām ir ziedots speciālā šai Sv. Misei paredzētajā lādītē sv. Alberta baznīcā. **Katra mēneša 3. treš-**

dienā plkst. 18:00. Tuvākais aizlūgums – 17. oktobrī.

*****

Katru svētdienu mūsu draudzē notiek **Vissvētākā Altāra Sakramenta adorācija** pēc Sv. Mises plkst. **9:00 līdz 18:00**. Aicinām visus palikt klusā lūgšanā kopā ar Pestītāju apslēptu Svēta-

jā Hostijā, tā padziļinot personisko saikni ar Viņu.

*****

IEKŠĒJĀS DZIEDINĀŠANAS UN ATBRĪVOŠANAS DIEVKALPOJUMS.

Oktobra dievkalpojums notiks 19. oktobrī plkst. 17:30.

9 soļu lūgšanu tikšanās notiks katra mēneša 3. piektdienā. Tuvāka informācija būs pieejama mūsu draudzes mājas lapā: <http://>

www.albertadraudze.lv/aktuali vai draudzes sludinājumos.

*****

26. oktobrī plkst. 19:15 kustība „*Laulāto tikšanās*” kopā ar draudzes priesteri organizē **ikmēneša tikšanos laulātiem pāriem**, kuri bijuši rekolekcijās vai izgājuši sadarināto un iemīlējušos tikšanās kursus. Sīkāka informācija pie **Daiņa un Baibas, tālr. 29158076.**

LITURĢISKAIS KALENDĀRS

---

1. oktobris, pirmdiena – sv. **Terēze no Bērna Jēzus, jauna-va un Baznīcas doktore, piemiņas diena.**

2. oktobris, otrdiena – sv. **Sarģeņģeļi, piemiņas diena.**

4. oktobris, ceturtdiena – sv. **Francisks no Asīzes (franciskāņu ordenim - lielie svētki)** Sv. Mises plkst. 8:00, 11:00 un 18:00.

15. oktobris, pirmdiena – sv. **Terēze no Avilas, jaunava un Baznīcas doktore, piemiņas diena.**

18. oktobris, ceturtdiena – sv. **Evaņģēlists Lūkass, svētki.**

Rožukroņa lūgšana

Oktobra mēnesī Rožukroni mūsu baznīcā kopīgi lūgsimies pirms vakara Sv. Mises.

Rožukronis sāksies plkst. 17:20

pirmdienās – poļu valodā; otrdienās, trešdienās, ceturtdienās un piektdienās – latviešu valodā.

INFORMĀCIJA PAR DRAUDZI

Baznīca atvērta:

Pirmdienās, trešdienās, ceturtdienās:

7:00 – 9:00 un 16:30 – 18:45;

otrdienās un piektdienās:

7:00 – 9:00 un 16:30 – 19:15;

svētdienās: 6:30 – 19:00;

obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās: 7:00 – 12:30 un 16:30 – 19:00.

Draudzes

kontaktinformācija:

Adrese:

Liepājas iela 38, Rīga, LV-1002,
tālr.: 6 761 36 30; mob.: 2 707 46 76

Draudzes mājas lapa:

www.albertadraudze.lv

Draudzes kancelejas darba laiks:

no pirmdienas līdz ceturtdienai no
plkst.

9:00 līdz 12:00 un no 14:00 līdz

17:00

piektdienās no plkst. **14:00 līdz 17:00**

Svētdienās, valsts un obligāti svinamo

Baznīcas svētku dienās: slēgta.

Prāvests:

Krišjānis Dambergs OFMCap,
e-pasts: br.krisjanis@gmail.com
tālr.: **2 677 56 79;**

t.Aldis Ziemelis OFMCap,
tālr.: 2 682 17 74

Visssvētākā Sakramenta adorācija:

Svētdienās:

Pēc Sv. Mises plkst. 9:00 līdz 18:00

Katra mēneša pirmajā piektdienā:

Pēc Sv. Mises no 9:00 līdz 10:00

Otrdienās :

30 min. pēc Sv. Mises 18:00

Svētās Mises:

No pirmdienas līdz sestdienai:

8:00 latviešu valodā

18:00 latviešu valodā

Svētdienās:

8:00 poļu valodā

9:00 latviešu valodā

11:00 (Summa) latviešu valodā

18:00 latviešu valodā (ar ģimenēm
un
bērniem)

Obligāti svinamajos Baznīcas svētkos:

8:00 latviešu valodā

11:00 (Summa) latviešu valodā

18:00 latviešu valodā

Atbildīgais par izdevumu: t. Krišjānis
Teksta salicēja: Marika Lotanuka
Maketētāja: Jevgeņija Gaiķena
Teksta korektore: Ruta Vinķele

Izdevums ir par ziedojumiem!

*ZIEDOJOT PAR DRAUDZES AVĪZĪTI, JŪS ATBALSTĪSIET ALFA
KURSUS PIEAUGUŠAJIEM UN JAUNIEŠIEM !*